

Finanční situace Vladislava Jagellonského byla od počátku jeho vlády problematická. Zdroje královských příjmu byly značně omezené. Mezi nejdůležitější patřily příjmy z korunního majetku, odúmrti šlechtických statků, horního regálu, dlužního podnikání, královské mincovny a obecné berně. Mladého krále podporoval nejprve jeho otec Kazimír IV., polský král, který mu pravděpodobně poskytl během let 1471–1473 necelých 72 000 zlatých uherských.

Korunní majetek, který byl součástí královské komory, tvořila královská města, kláštery, hrady a panství. Příjmy z těchto majetků, jež představovala zejména speciální berně, byly značně zredukovány prostřednictvím zástav. Nejvíce tak byly postiženy hrady a kláštery, jejichž význam byl z tohoto důvodu pro královskou komoru zanedbatelný. Z hradů Vladislav trvale držel pouze Karlštejn, Pražský hrad a Krivoklát. Počet královských měst v Čechách se pohyboval okolo 35. I přes zástavy byla důležitým zdrojem příjmu krále Vladislava města, která do komory platila kromě speciální berně ještě tzv. městský census. Snahou měst a částecne i klášterů bylo vyplacení královských zápisů na vlastní majetek a na komorní platy. Pod komoru spadali také židé, kteří odváděli zvláštní židovskou dan.

Již tradičně Vladislav nevyužíval svého práva odúmrti k navýšení korunního jmění.

Prenechával ho totiž převážně vysokým zemským a dvorským úředníkům, členům dvora či osobám ze svého okolí, čímž pravděpodobně řešil nedoplatky na služném. V některých případech se práva na odúmrti vzdal na necí žádost.

K pravidelným panovníkovým příjmům můžeme počítat zisk z dolování v podobě urbury, která představovala osmý díl z vytežené rudy. Její výnos se zřejmě pohyboval kolem pár desítek kop týdně. Povinností krále však bylo také poskytovat težarům pravidelné finanční podpory. Vladislav se angažoval též v dlužním podnikání. Prostřednictvím mincovny přispíval na náklady některých dolů, z nichž mu pak plynul podíl na zisku.